

# quaresma 2019

## quarta setmana



La paràbola és un relat imaginari ideat per a explicar allò que no és perceptible pels sentits ni fàcil de comprendre amb la sola raó.

En la paràbola del fill pròdig el pare representa Déu que ens té a tots per fills i com a fills ens tracta. És el Pare bo, que perdona als seus fills sense condicions prèvies, ni els retreu les culpes. Déu és el Pare que acull el fill pròdig amb els braços oberts, disposat a celebrar amb goig festiu la tornada del fill desencaminat, expressant molt gràficament aquelles cèlebres paraules de Jesús: *En veritat us dic que hi ha més alegria entre els àngels del cel per la conversió d'un sol pecador, que per la perseverança de noranta-nou justos.*

El fill petit ens representa a molts de nosaltres que, d'una o altra manera, hem deixat, de vegades, la casa del Pare, per a buscar la felicitat pel nostre compte fora de l'abric familiar. Ens han enlluernat certes promeses fàcils i algunes il·lusions i desigs incontrolats del nostre cor i ens hem arriscat a una vida errant allunyada de Déu; fins al moment que, entristits per l'error i el fracàs, però amb força suficient per recuperar la dignitat, decidim trucar de nou a la porta de casa nostra -la casa del Pare- amb posat humil i compungit,

Per abandonar la casa del Pare, no fa falta ser grans pecadors. Basta donar-li l'esquena a Déu i posar



l'esperança en nosaltres mateixos i en allò que pretenem posseir. Ni cal cap acte heroic per a reparar el mal, perquè és suficient reconèixer l'error i acceptar la nostra situació amb humilitat per apropar-nos al Pare que ens espera. Fer el camí de tornada confiats en la bondat del Pare és un gran alleujament de consciència, com un respir d'aire fresc, com un alè vital fins llavors desconegut.

En la paràbola hi ha també el fill gran, que no s'alegra del retorn del germà, que dubta de la seva sinceritat, que li retreu les culpes comeses, i tal vegada sent enveja per l'alegria i la festa general pel retorn, i no vol compartir-la. Representa aquelles persones fidels al Pare, en principi, però amb una fidelitat interessada i mesquina, centrada més en la pròpia estimació que no pas en l'amor generós

vers els altres, en correspondència afectiva a l'amor que rep del Pare a qui se sotmet amb obediència servil, en comptes de fer-ho per amor filial

*De les homilies dominicals de mossèn Enric Prat*

### **Fem el camí quaresmal amb ... AMOR**

Fes silenci, tanca els ulls. Quan et sentis en pau llegeix aquestes paraules i observa com ressonen en el teu interior. Jesús t'escolta, escolta'l tu també.

Jesús, ajuda'm a demostrar el meu amor als altres i a apropar-me a les persones que de mica en mica i sense adonar-me'n he anat allunyant de mi. Fes que ens relacionem com a germans que s'estimen i es preocupen els uns dels altres, com a germans teus i fills de Déu que som.

Te'n dono gràcies.

### **LECTURES PER A LA SETMANA**

Dilluns	Isaïes 65, 17-21	Salm 29	Joan 4, 43-54
Dimarts	Isaïes 47,1-9.12	Salm 45	Joan 5,1-3.5-16
Dimecres	Isaïes 49,8-15	Salm 144	Joan 5,17-30
Dijous	Èxode 32,7-14	Salm 105	Joan 5,31-47
Divendres	Saviesa 2,1a.12-22	Salm 33	Joan 7,1-2.10.25-30
Dissabte	Jeremies, 11,18-20	Salm 7	Joan 7,40-53



## PLA PASTORAL DIOCESÀ «SORTIM»

PROPOSTA DE TREBALL SOBRE

LA FRATERNITAT PER A LA QUARESMA 2019

### QUARTA PROPOSTA. Trobem en l'Església un lloc d'amistat

Per compartir la nostra confiança en Déu, necessitem trobar-nos no només alguns amics sinó per estendre l'amistat a aquells que són diferents de nosaltres.

Les comunitats locals tenen la vocació de reunir una diversitat de generacions i d'origens. Hi ha un tresor d'amistat, de vegades amagat, a fer fructificar.

Si cada comunitat fos com una família acollidora, on puguem ser nosaltres mateixos, amb els nostres dubtes i sense temor de ser jutjats...

L'Església es troba allà on bufa l'Esperit Sant, on resplendeix l'amistat de Crist. En alguns països del Sud, petites comunitats eclesials de base assumeixen un gran compromís pels altres, en el seu barri o en el seu poble. Seran una font d'inspiració en altres països?

- Retrobem-nos amb altres regularment, en la pregària i el compartir, però també donem suport a la vida de la comunitat cristiana més gran que hi ha en la nostra

ciutat o el nostre poble. El nostre petit grup està atent, per exemple, als qui venen a les celebracions sense conèixer-hi ningú?

- Crist vol reunir en una sola comunió tots els qui l'estimen i el segueixen, més enllà de les seves pertinences confessionals. L'hospitalitat compartida és camí d'unitat. Invitem amb més freqüència a una pregària comuna els qui ens envolten i que expressen la seva fe d'una manera diferent.

A la creu, abans de morir, Jesús va veure la seva mare i, al seu costat, el deixeble que estimava. «Digué a la seva mare: "Dona, aquí tens el teu fill." Després digué al deixeble: "Aquí tens la teva mare." I d'aleshores ençà el deixeble la va acollir a casa seva.»

- Al peu de la creu, una nova família neix de la voluntat mateixa de Jesús. Com viure avui aquesta fraternitat?